

[Behnke]

Begrundelse

I Jyllands-Posten fra den 20. februar 1989 bliver det oplyst, at en landmand har fået det påbud, at hans private vandboring skal lukkes, og at han end ikke må bruge vandet til at vande marker og vaske maskiner med.

Hvis dansk landbrug skal have en chance for at komme på fode igen, kan det ikke være rigtigt, at den type vanvidshistorier skal fortsætte. Spørgeren forventer, at ministeren sætter miljømyndighederne grundigt på plads.

Svar (6/3 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

De danske krav til drikkevandets kvalitet udspringer af Verdenssundhedsorganisationen WHO's anbefalinger og følger de grænseværdier, der er fastsat i De Europæiske Fællesskabers direktiv af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand (direktiv 80/778/EØF).

Efter vandforsyningslovens § 60 er det kommunalbestyrelserne, der fører tilsyn med vandkvaliteten i vandforsyningssystemer.

I medfør af vandforsyningslovens § 60, stk. 2, har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988, der fastsætter nærmere regler for den regelmæssige kommunale kvalitetskontrol.

De fastsatte grænseværdier for drikkevands indhold af stoffer omfatter enhver form for drikkevandsforsyning, men medens det tidligere var den enkelte grundejer, der var ansvarlig for kvaliteten af drikkevandet fra egen vandforsyning, er enkeltvandforsyningsanlæggene med udstedelse af ovennævnte bekendtgørelse nu også omfattet af det regelmæssige kommunale tilsyn.

Hvis der ved det regelmæssige kommunale tilsyn konstateres dårlig vandkvalitet, kan kommunalbestyrelsen i medfør af vandforsyningslovens § 62 påbyde begrænsninger i forbindelse med anvendelse af vandet og/eller påbyde forbedringer af det pågældende vandforsyningsanlæg.

Enkeltvandforsyningsanlæggene er ofte karakteriseret ved mangelfuld teknisk standard og indvinder vand fra meget korte boringer. I områder, hvor vandforsyningen overvejende er baseret på de enkelte ejendommers egne vandforsyningsanlæg, har det erfaringsmæssigt vist sig, at vandet fra disse anlæg ikke overholder de fastsatte kvalitetskrav.

Forsøg på at forbedre vandkvaliteten ved udbedring af anlæggene, uddybning af boringerne m.v. vil ofte være meget bekostelig for den enkelte lodsejer og uden garanti for forbedring af vandkvaliteten.

I medfør af vandforsyningslovens § 29 kan kommunalbestyrelsen derfor for områder, hvor vandforsyningen ud fra en samlet vurdering ikke findes tilfredsstillende, udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelsen af et alment vandforsyningsanlæg (vandværk) eller ved en eller flere ejendommers tilslutning til bestående alment vandforsyningsanlæg.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at sådanne samlede løsninger på et helt områdes drikkevandsproblemer i de fleste tilfælde er det mest hensigtsmæssige og økonomisk rationelle for den enkelte lodsejer.

Ejendomme med dårlig vandkvalitet inden for det pågældende område vil herefter i medfør af § 29 kunne påbydes tilslutning til den alment vandforsyning.

I fortsættelse af ovenstående påbud kan kommunalbestyrelsen eller amtsrådet påbyde, at ejendommens hidtidige brønd eller boring sløjfes i medfør af vandforsyningslovens § 36.

Brønde og boringer, der henstår ubenyttede, vil kunne fungere som lodret dræn, der leder forurenede vand fra højereliggende jordlag direkte til grundvandsmagasinet. Disse brønde og boringer bør derfor sløjfes og forsegles efter gældende forskrifter (Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 4 af 4. januar 1980 om udførelse af boringer efter grundvand).

Efter ansøgning fra den enkelte lodsejer kan kommunalbestyrelsen eller amtsrådet i medfør af vandforsyningslovens §§ 19 og 20 meddele tilladelse til, at eksisterende brønde eller boringer fortsat anvendes til andre formål end husholdningsbrug.

En sådan fornyet indvindingstilladelse vil være betinget af, at brønden/boringen udbedres efter de tekniske forskrifter i ovennævnte bekendtgørelse.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at ansøgninger om fortsat vandindvinding i vidt omfang imødekommes af kommunalbestyrelse eller amtsråd på de anførte vilkår.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg lægger vægt på, at der på dette område er sket en decentralisering af ansvar og kompetence. Så vidt jeg er orienteret, administrerer de